

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 280/05-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. októbra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť V. R., bytom P., ktorou namieta porušenie ústavných práv podľa čl. 12 ods. 1, čl. 36 písm. b) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky personálnym rozkazom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 336 z 28. októbra 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. R. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. septembra 2005 doručená sťažnosť V. R., bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 12 ods. 1, čl. 36 písm. b) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) personálnym rozkazom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“) č. 336 z 28. októbra 2002.

Sťažovateľ uviedol, že ministerstvo vnútra vydalo personálny rozkaz č. 336 z 28. októbra 2002, ktorým ho prepustilo podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona

č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru na tom skutkovom základe, že zvlášť hrubo porušil služobnú prísahu konaním, ktoré spočívalo v tom, že nebol čestným, statočným a disciplinovaným príslušníkom Policajného zboru.

Sťažovateľ popísal, akým spôsobom mal porušiť služobnú prísahu a následne bol personálnym rozkazom prepustený zo služieb Policajného zboru. Domnieva sa, že ministerstvo vnútra porušilo jeho práva, a žiada, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že:

„1. Prepustenie zo služobného pomeru uzavretého medzi Ministerstvom vnútra SR a sťažovateľom podľa zák. č. 73/98 Z. z. v znení neskorších predpisov, je porušením ústavného práva subjektov v slobode a rovnosti, v dôstojnosti a právach, v zmysle čl. 12 ods. 1, čl. 36 písm. b) a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

2. Priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 500.000,- Sk (...), ktoré je Ministerstvo vnútra SR Bratislava povinné vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľ podal voči personálnemu rozkazu odvolanie a využil všetky opravné prostriedky. V sťažnosti však napáda len personálny rozkaz z 28. októbra 2002, ktorý mu bol doručený 4. novembra 2002, teda dlhšie ako v zákone o ústavnom súde stanovenej lehote.

Lehota na podanie sťažnosti uvedená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde uplynula, a preto sťažnosť bolo potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. októbra 2005